Cel de-al doilea război mondial a reprezentat probabil cea mai grea încercare la care a fost supusa omenirea de-a lungul istoriei sale frământate. Nu o singura data ne-am pus cu toţii întrebarea cum ar arata lumea astazi daca Hitler ar fi murit înainte de începerea războiului , sau mai grav , ce s-ar fi întâmplat dacă el ar fi câştigat războiul . Presupunând ca Hitler ar fi murit intr-un accident de automobil in 1938 , imediat după anexarea regiunii sudete . In acest caz , întreaga situaţie pe plan mondial ar fi luat cu totul alt curs:

1. N-ar fi izbucnit războiul.
2. N-ar fi avut loc masacre în masă , dat fiind ca doar întinsele regiuni din răsărit au putut oferi posibilitatea pentru comiterea lor.
3. Uniunea Sovietica n-ar fi ajuns o putere mondială .
4. “Reich “-ul , în schimb , în care fuseseră reuniţi aproape toţi germanii , ar fi putut sa-şi ducă mai departe experienţa de mare putere .

Fara îndoială , că Hitler ar fi rămas în istorie ca fiind cel mai mare german al tuturor timpurilor .

La cea de-a doua întrebare , putem raspunde cu uşuriţă datorită cartii scrise de către Hitler – “ Mein Kampf ” (în traducere, “Razboiul Meu “)– în care acesta isi publica intentiile referitoare la soarta lumii. Fireşte , majoritatea cumparatorilor n-au citit-o , dar vârfurile partidului trebuiau sa o cunoasca in liniile ei generale .

În “Mein Kampf “ Hitler vorbeşte fără ocol despre necesitatea lărgirii “spaţiului vital “ al poporului german . Analizează deosebit de scrupulos ce regiuni ar putea oferi asemenea posibilitaţi de extindere si, dupa consideraţii detaliate , ajunge la

următoarea concluzie : ”Vom sista veşnicul curs germanic spre sudul si apusul Europei si ne vom îndrepta privirea spre tara din rasarit . Caci dacă este să vorbim astazi în Europa despre un spatiu nou , nu ne putem gândi decât , în primul rând , la Rusia si la statele limitrofe supusei “.

Hitler s-a tinut cu sfinţenie de programul sau din anul 1923 ; iar când , în anul 1939 , el a pornit într-adevar războiul , pâna si oamenii din imediata sa apropiere s-au arătat supusi : nu citisera cartea maestrului lor , ori crezuseră că nu trebuie luate chiar în serios declaraţiile lui îmbacsite de la începutul carierei sale.

Fără îndoiala o concluzie eronată , caci pe sine insuşi Hitler se lua foarte în serios . Un anumit cerc restrâns ,dar important din jurul sau nu se poate disculpa nici pretextând convingerea că elucubraţiile de pe vremuri ale lui Hitler n-ar fi servit decât unor scopuri de propagandă . Căci la 5 noiembrie 1937, în timpul faimoasei Conferinţe de la Hossbach , el le-a spus de-a dreptul oamenilor săi de încredere Göring , Raeder si Neurath că problema germană nu va putea fi soluţionată decât pe calea violenţei . Ca dacă îi va fi dat să mai trăiască până atunci , hotararea lui nestramutată va fi să rezolve problema spatiului vital al germanilor.

Deci încă din anul 1923 Hitler anuntă viitorul “curs germanic” spre răsarit , adică spre Polonia şi URSS .

Dacă vrem , aşadar , să ne imaginăm viitorul aşa cum arăta el în planurile lui Hitler trebuie să privim realitatea în faţă . Căci toate planurile lui Hitler se întemeiau pe victoriile pe care el abia urma

să le repurteze.Europa cea înrobită de el nu constituia dacât o bază solidă şi de nezdruncinat .

Faptul că Europa n-a fost nicicând în întregime înrobită , nici măcar în perioada de glorie maximă a lui Hitler , asta pe el nu-l deranja câtuşi de puţin .În ceasuri de noapte târzii işi frământa mintea cu planuri grandioase de construcţie , pentru perioada de după raăzboi ; problemele curente nerezolvate le expedia cu câteva cuvinte repezite .” Anglia va fi îngenunchiată” , spunea ca şi cum simplele sale cuvinte ar fi avut , chiar ele , însele , forţa magică . “Practic Rusia a si pierdut războiul “ , declara el deşi fapte evidente demonstrau contrariul .

Fantasmagorie despre noua ordine în Europa

Hitler a trăit într-adevăr într-o lume a fantasmelor , în care realitatea şi visele sale aberante se împleteau , formând o lume

periculoasă de năluciri. Năucirile sale se bazează , după cum am mai arătat , pe o Europă îngenunchiată odată pentru totdeauna. Ultimii adversari , Marea Brianie si URSS sunt ca şi învinşi şi ei. Ba mai mult , dintr-o lovitură au fost şterse de pe harta lumii până si ţările neutre :

1.În ultimele luni de război , pe Hitler îl mai bătea gândul să atace şi să cucerească Elveţia . Planurile militare elaborate în acest sens purtau denumirea codificată “Operaţiunea Tannenbaum”. Elveţia urma să fie apoi împariţă , potrivit celor trei zone lingvistice , între Germania , Italia si Franţa .

2. SS-Fürerul Heinrich Himmler , şi el tot un fantast , a vorbit în repetate rânduri de intenţia sa de a împarţi după război Suedia . Partea de nord ar

primi-o în dar finlandezii , drept recompensă pentru frăţia lor de arme . Partea centrală şi de sud ar primi-o Marele imperiu germanic .

3. Planul de atac elaborat împotriva unei alte ţări neutre , şi anume Portugalia , purta în documentele Statului major german denumirea codificată “Isabella “.Portugalia urma să fie cucerită cu acordul Spaniei ,în timpul “Operaţiunii Felix”-cucerirea Gibraltarului-care avea să se desfaşoare în paralel . În luna Ianuarie 1941 , Churchill încă se mai temea ca Hitler va trece la realizarea prin surprindere a acestor două operaţiuni .

4.Irlanda , care se declarase nebeligerantă , Hitler intenţiona s-o folosească în momentul oportun împotriva Marii Britanii , pentru a o putea subordona pe această cale Berlinului.

5.În ceea ce priveste Turcia , Hitler oscila între ideea de a atrage Ankara de partea sa , ca aliat ,şi posibilitatea ispititoare de a o supune şi pe ea prin forţă . Îl fascina gândul că ar putea găsi în Turcia o nouă bază militară împotriva URSS şi ar putea trimite totodată trupele germane sş pătrundă prin teritoriul turc în Siria şi în zonele petrolifere ale Angliei din Orientul Apropiat , unde , la un termen stabilit , ele ar putea face apoi jonctiunea , la Canalul de Suez , cu “ Afrikakorps”al lui Rommel.

6.Ca ultimă putere neutră , după ce si Spania va fi participat la război de partea Germaniei , n-ar mai rămâne apoi decât
Vaticanul . In ce priveşte Biserica , Hitler , Himmler si Rosenberg au planuri bine precizate .Himmler pusese la cale, îndată după căderea lui Mussolini

răpirea Papei .Trupe de desant aerian , sub comanda lui Ottoskorzeny , urmau să fie plasate în Piaţa Sf. Petru din Roma , să-l aresteze pe Pius al-XII-lea şi să-l ducă în Germania.

Toate acestea nu sunt pure fantezii . Planurile fiecăreia dintre actiuniile amintite erau gata elaborate ; parte din ele s-au păstrat în original , parte au fost confirmate prin alte documente ori prin depoziţiile martorilor. Evoluţia reală a situaţiei de război constituie cauza pentru care ele nu au putut fi puse în aplicare . Existenţa tuturor acestor planuri , însă pune in evidenţă intenţia clară a lui Hitler de a supune Europa în întrgime.

Toţi negrii şi evreii în Madagascar

Fiind convins de victoria finală , fiind chiar el acela care a declarat război Statelor Unite , Hitler trebuie să fi crezut într-adevar că poate îngenunchia şi America. Intenţia lui era să desfiinţeze pe vecie America în calitate de factor politic mondial . Preconiza ca dr. Goebbels , în calitate de dictator si sprijinit de Göring , să elimine populaţia evreiască din SUA si să "reîmprospăteze " parţile de origine germană ale populaţiei până când , în final , America de Nord va deveni o ţară germană . Se prevedea izgonirea tuturor negrilor şi evreilor din America . Urmau să fie duşi undeva , în altă parte , eventual în Madagascar .

Despre evreii din URSS , Hitler spunea că "trebuie organizată o expediţie de pedeapsă care să le harazească soarta cei paşte pe toţi criminalii si

răufacătorii : condamnarea la moarte , execuţia ! Evreii din Rusia trebuie ucişi ! Trebuie stârpiţi pană la unul !

“Într-o stare de veşnică subordonare “ se spunea că vor trebui menţinute şi Franţa – ea în primul rând – şi ţările balcanice. Luxemburgul şi parţi din Olanda , Belgia si Danemarca urmau să fie anexate la teritoriul Reichului.

Imperiul germanic mondial pâna în Urali

Şi în interiorul Germaniei se preconizau schimbări substanţiale. Himmler vorbea despre planul de a face din Berlin un oraş cu opt milioane de locuitori . În acest scop teritoriul înconjurător pe o rază de o sută de km avea să fie expropiat şi recladit . Doar puţine sate trebuiau să rămână în zona înconjurătoare a noului oraş devenind proprietăţi model . Noile colonii de vile prevăzute în plan , situate în mijlocul unor spaţii verzi întinse , vor deveni apoi ramificaţii ale super-oraşului.

Înspre răsărit , Imperiul mondial trebuia să se întindă până dincolo de Moscova , până la poalele Uralilor . Căci intenţia reală a lui Hitler era de a germaniza întreaga Europă până la Urali , dar şi dincolo de Urali voia să-şi asigure în colaborare cu Japonia o influenţa atât de puternică , încât nici acolo să nu se mai poată constitui vreodată entitaţi naţionale . Hitler pornea de la ipoteza că dincolo de Urali n-ar mai exista decât eventual triburi nomade , care , cine ştie cum , ar mai putea avea pe deasupra şi obrăznicia să atace graniţele germane. Oricum , însă el conta pe posibilitatea de a-şi crea de-a lungul

Uralilor o aşa – zisă “ graniţă a sângelui “ , peste care , secole de-acum înainte , să nu poată trece niciunul din popoarele Asiei.

Centrul lumii : Walhalla lui Himmler

În centrul imensului Imperiu germanic mondial Himmler preconiza să construiască un edificiu de proporţii uriaşe , “o cetate de scaun “ a Ordinelor cavalereşti din Urali , din Capul Nord şi din Africa de Sud . Himmler a ajuns atât de departe încât încă din 1934 a început construcţia edificiului. Cetatea era aproape gata când evoluţia războiului a oprit continuarea lucrărilor.

La 23 mai 1945 Himmler a luat , după cum se exprima un ziarist , “ expresul cianhidric spre Walhalla “ . Încă înainte , Hitler îşi pusese capăt zilelor cu un glonte (conform celor prezenţi în bunkărul unde se găsea Hitler la momentul morţii sale , dar raportul autopsiei a arătat că acesta a murit otrăvit cu cianură) .

În Duminica Paştelui 1945 , un comandou SS a încercat să arunce în aer , cu încărcătură explozivă şi torţe incendiare întregul edificiu . Acţiunea a reuşit numai în parte .

Drept cuvânt de încheiere mi se pare potrivită următoarea apreciere a lui P.J. Franceschini :

“ În <<casa de nebuni>> - care era Europa de după primul război mondial şi pe care o denunţă Moscova , o mişcare , fascismul , a încercat să combată tentativa de revoltă marxistă împotriva societaţii burgheze de ansamblu . A făcut-o , Însă cu

metode si forţe complet stăine tradiţiilor de viată şi gândire ale burgheziei . Lumea urma să platească foarte scump această colosală neînţelegere. “

“ Dacă nu vom învăţa această lecţie , vom pierde bătălia pe care în timpul războiului am caştigat-o atât de greu .”

R . V. Jones

BIBLIOGRAFIE

1. “Ultimele zile ale fascismului in Europa “-
Jacques de Launay
2. ”Un război ultrasecret “ – R. V. Jones
3. “Procesul de la Nürnberg” – Joe Heydecker
Johannes Leeb

4. Manual de istorie pentru clasa a XI- a – editura Corint

Powered by http://www.referat.ro/
cel mai tare site cu referate